

SALTAR EL LÍMIT; SUPERAR LA FALSA LLIBERTAT BURGESA.

Joan Bardella

CRPL Josefa Martín Luengo

Vivim la ambigüetat, la sentim, ens rodeja i fins i tot ens embriaga, pero això és bó. Sentim la ambivalència de lo divers i l'unitari, lo igual front lo diferent, la identitat o el canvi, Apolo o Dionisos, l'espai front del temps!

Necessitem la nostre identitat igual que necessitem canviar, aquesta és la paradoxa; des de la comprensió de qui i com sóc, puc projectar com vull ser. L'unitari resulta el límit a superar per lo divers, la identitat front a totes les opcions possibles de tria; el jo, un jo llibertari en plenes facultats per a la decissió; per a la autonomia moral!

Estudis intrauterins han confirmat que dintre de les tres percepcions bàsiques que el nostre cos percep, ja està el límit present. Segons confirmen aquests estudis, els fetus busquen tocar els límits de les parets de l'úter i només quan ho aconseguen se senten segurs i es relaxen. En nèixer, com és evident aquest límit desapareix físicament i es comença a establir el propi cos com a límit. Ara serán les percepcions cutànees i les propioceptives del moviment, les que vindrán a delimitar l'adins de l'afora; el jo de lo altre, la identitat front lo divers. Aquests moviments aniràn configurant la identitat personal fins a la bora dels tres anys. Per això en aquestes etapes els infants tènen la necessitat egocèntrica. Poc a poc s'aniràn descentrant, apareixerà el joc en paral·lel, i començarà a desenvolupar el procés empàtic- encara que aquest és un procés lent que es prolloga fins l'adolescència, sinó més-. L'entrada en l'àmbit social començarà a establir la identitat de grup; el grup d'iguals, es clar, i després ja sabem, poble/ciutat, nació, el Món, el sistema solar?etc.

Així veiem que la identitat és un procés sempre canviant, és la necessitat d'un límit que ens dóna seguretat per poder avançar; però es clar, s'ha d'avançar! Algunes psicopatologies es donen amb l'estancament d'aquest procés. Per la raó que sigui-segurament per les condicions d'al·lienació capitalistes amb les que hem de conviure-

devegades ens estanquem, necessitem refugiar-nos en la nostre identitat, però això són aigües mortes; un límit insuperable, dependència, por al canvi, en fí, un desastre per a qui ho pateix!

Des de la pedagogía llibertària defensem el límit, no volem la llibertat burgesa del marrec mimat. Nosaltres apostem per un Ethos llibertari, per la elecció responsable, per l'autonomia moral, per la voluntat forjada en el desig insaciable de superació. Entenem que la llibertat ningú te la dóna, sinó que és conquereix, dia a dia, "*golpe a golpe, verso a verso*".